

Vtorek, četrtek in soboto izhaja in velja v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 g. — k.
" pol leta 4 " — "
" četrt " 2 " 20 "

Po pošti:
za vse leto 10 g. — k.
" pol leta 5 " — "
" četrt " 2 " 60 "

Vredništvo in opravištvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

SLOVENSKI NAROD.

Oznaila:

Za navadno tristopno vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat
5 " " " " 2krat,
4 " " " " 3krat.
veče pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štampelj) za 80 kr.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

Kako se izreja naša armada.

Med častniki naše armade najbolj razširjeni list je bajè „Wehrzeitung“, s katero smo že tudi mi imeli posla o svojem času. Mnóžina naših čitateljev se še spominja, kako te novine zaničljivo in razdražljivo pišejo proti Slavenom. Dostaviti moramo le, da jim je zadnje čase greben še bolj zrastel in da novejšé čase tirajo nemško politiko popolnem v stilu prusofilske „N. fr. Presse“, katero nemšk dunajsk list navadno imenuje, „die Neue Preussin.“ To smo hoteli le memo-grede omeniti, da pokažemo, kako se v narodnem oziru izreja armada cesarja, kateri je že tolikokrat izrekel, da hoče imeti mir med svojimi narodi, da hoče vse z enako ljubeznijo objemati.

Je-li tako narodno draženje v armadi nevarno in obsojljivo, mora nas strah preleteti, ko čitamo, kaka destruktivna politična hrana se pouja stanu, ki bi imel nekaj z vsem navdušenjem in s popolnim samozrtvovanjem iti v ogenj za državo. Grajanj ruski Nihilisti niso nikdar bolj destruktivno pisali, kakor piše „Wehrzeitung“ o vseh avstrijskih razmerah pišaje za častnike, za c. kr. armado. Le poslušajmo jo!

O Beustu „Wz.“ nikdar ni prijazno govorila in vsi opozicijski časopisi vodji naših zunanjih zadev niso toliko zabavljic v obraz nametali nego vojaška „Wehrz.“ V svoji 58. števi 17. t. m. te novine pišejo pod naslovom: „Celo carstvo za enega moža!“ O naših notranjih zmotnjavah („chaos“) in pravijo: „Ta chaos je bil že naprej tako osnovan, in nihče manjši nego graf Beust, „oče ustave“, je zmešal svobodoumjujoči počasni strup, ki bo našo ustavo po počasni bolehavosti usmrtil . . . tisti Beust, kterega smo javno obtožili, da je novinarstvo korumpiral, da je preagnil spravo z Ogersko, da je on kriv, ka se ni Cislajtanijska konsolidirala, in da je on razvezal vse vezi reda, ktere so nek-daj te dežele in kronovine vezale. Pa proč s Beustom!“

Nič milostljivejše „Wehrz.“ ne piše o sedanjji vladji. Med drugimi beremo: „Vlada je podobna medvedu, ki je ho'el odgnati muho s čela svojega gospodarja, a mu je s kamenom razbil glavo . . . Graf Hohenwart je s svojimi pojasnili v ustavnem odboru pokazal se nesposobnega v Avstrijo uvesti le pameten federalizem; torej je absolutno potrebno da Hohenwart odstopi.

Ko so Čehi in Poljaki dobili vsak svojo hroco od plemenite vitežke noge „Wehrzeitg.“, mora pod njen bridki nož tudi državni zbor. „Kaj pa dela državni zbor! — kriči kakor stražmešter v konjskem hlevu nad zaspanim novincem in si odgovarja: „Brez sveta in dejanja tu stoji; naprej noče, nazaj ne more. . . .“ Gosposka zbornica je vsled dogodjajev v poslanski zbornici skoraj ohromela; v slednji pa ne pridejo zbog samega premišljevanja do nobenega sklepa. Besede naj bi nadomestovale dejanja. V treh mesecih svojega zborovanja finančni odbor še ni dogotovil svojega predposvetovanja o proračunu, v ustavnem odboru se razlagajo različna stališča posameznih poslancev, namesto da bi se hitro dela lotili. Kar bi bilo imelo le tolmačiti sklep, ki naj bi bil položaj sčistil, iz tega se bo napravila prekérna demonstracija do, nekoliko proti kroni (adresa.) Pri tem pa so si potrebne večine, ki bi mogla imponirati, tako malo svesti, kakor malo se je nadejati, da bi večino dobil nasvet za direktne volitve. Obupanje se srca lotova, ako človek prebira dolga poročila o razgovorih po odborih,

v kterih takorekoč sedi sok in mozeg državnega zbora. Nikjer ni pozitivno misli, nikjer trdnega sklepa. Celo javno mnenje se sem ter tje pha in suje, tako da žuga, ka se spremeni v smrdljivo mlako, iz ktere se nevolljivo vzdigujejo veše tuje agitacije. *) In kar je najžalostnejše, imena, ki so čista in neema-deževana stala na avstrijskem nebu, Möringi (!) in Fegetthofi, so utonila, kakor da bi hotela zbežati žalostni puščobi, ki se začinja polagati čez Avstrijo. Zares, človek bi s Shakespearem zaklical: „Celo cesarstvo za enega moža.“

Koliko je na vsem tem resničnega in kdo je tega kriv, tega ne bomo tu preiskavali. Vsakako pa to ni primeren podak, navdušljivo berilo za armado; tako se ne širi avstrijsko mišljenje v onemstanu, ki bi denes ali jutri moral svojo kri prelivati za tako „smrdečo mlako.“ Dovolj je homatij v državi, kdor brezupnost nosi tudi v armado, on je s zadnjim mahljajem mahnil po avstrijskem deblu in čitaje ta pesimizem v vojaških novinah smo tudi mi podpisali vzklik „Wehrzeitung“: „Za Boga, Petrova vera bi bila premajhna, da bi mogla v takih okoliščinah še vzdržavati misel na prihodnost Avstrije!“ —

Dopisi.

† Iz Ljubljane 23. majnika [Izv. dop.] Imenovanje barona Konrada za namestnika na gorenje Avstrijsko je vzročilo v nemčurskih krogih veliko žalost, zlasti pa še med „uradniki od koncepta“ pri deželni vladi, kateri ga bodo še dolgo pogrešali zbog darežljivosti pri remuneracijah, zarad lepih plesov, dinerjev i. t. d. Baron Konrad bo menda koncem majnika Kranjsko za vselej zapustil ter vzel seboj preverjenje, da je kolikor toliko pospeševal mržnjo proti vladi. Imenovanje njegovega naslednika pl. Wurzbacha ni nikomur po godu. Narodnjakom ni to nič veselega, da se na tako mesto imenuje mož, ki je že 10 let privrženec deželi sovražne klike. Edini razlog govori še za Wurzbacha, da se kot vladin mož akomodira se danjemu ministerstvu. Nemčurji so imenovanju Wurzbacha nasproti jako nezaupni, ker mislijo, da se je imenovanje zgodilo osobito le zbog tega, da se mesto deželnega glavarja podeli komu izmed narodne večine deželnega zbora. Ako je ministerstvu Hohenwartovemu v resnici „sprava“ mari, mora vsakako imenovati koga izmed narodnjakov za deželnega glavarja, kar že zahteva parlamentaričen običaj. Nemčurji sicer želé barona Alpfaltera ali grofa Margheri kot deželnega glavarja, pa se jim menda ne bo posrečilo, tako breztaktno ne bo ravnalo ministerstvo narodnjakom nasproti. V vladnih krogih se imenujejo kot kandidatje za mesto deželnega glavarja: dr. Bleiweis, Peter Kozler in dr. Costa. Govori se, ka se bode imenovanje kratko pred deželnim zborom objavilo. — Po baronu Konradu v življenje klicana „Mittelpartei“ se ni oživela, ostalo je pri programu. Znamenito za to stranko in njene namene je to, da je brošuro raznašal c. k. policijski svetovalec Ahčín sam in da mu je pomagal njegov gospod brat. Ta gospod se je menda preveril, ka ima k vsemu

*) O teh agitacijah na drugem mestu posnetega članka beremo: „V Pragi pričakujejo, da se jim izpolnijo obljube, ktere so popotniki v Moskvo prejeli pod Oriplamom Cirila in Metoda, in Nemci tu pa tam kažejo, da bi utegnili pesem „Schleswig-Holstein meerumschlungen“ prestaviti v avstrijsko narečje.“ Vredn.

več poklica nego k stvorenju političnih strank, ktere bi plesale na piščalko gospoda policijskega svetovalca. Da, gospodine Ahčine, teorija pri kupici vina je gladka, pa izpeljavo naj zlodej vzame! — Oče Dežman so se kot župan preselili na rotovž in so seboj vzeli gospoda Paierja, penzioniranega uradnika iz Idrije z družino vred, kar je gotovo plemenit čin gospoda lordmayorja, s kterim je pomagano obema, kajti gospod Paier bo menda vsaj plačal nekoliko beličev najemnine, za ktere si bo župan bele Ljubljane lahko kupil tabaka. Svoje uradno delovanje so oče Dežman pričeli s tem, da so na razglasih, na kterih je celo dr. Suppan privoščil slovenščini prvo mesto, nemščino posadili na prestol, slovenščino pa potisnili na drugo mesto nazaj. Čuda da nemčurji že poprej niso tega iztuhtali in da so si morali s tacimi težavami voliti župana, ki je pokazal svojo modrost. — Eden izmed Vaših dopisnikov je zadnjič poročal zgodovino oddajanja služeb pri kranjski hranilnici, pa menda pozabil opisati zmožnosti dr. Rudolfovoga sinčeka, kateri nima niti najmanjše sposobnosti za tako službo, kajti niti prepisavati ne bo mogel, ker je čisto brlav. Izrek dr. Schreia, ka so vsi uradniki pri hranilnici malo omikani, je neresničen, ker je med njimi več jako omikanih in razumnih možev. Gospod dr. Schrei je menda meril v prvi vrsti na ravnatelja hranilnice gosp. Riharda Janežiča, kateri se res ni popel čez 4 normalne razrede in kateri vendar vsacemu, kdor išče pri njem službe, jako mogočno izreka razsodbo: „Vi ste se malo učili.“ Kar pa primankuje Janežiču vednosti, to mu nadomesti nemškutarija, dobrotljiva majka vsem ljudem á la Rudolf in Janežič.

V Gradcu 6. maja. *) [Izv. dop.] Po nekterih časnikih je bilo brati, da se je nedavno cela deputacija mestnega zastopa slovenje-bistriškega (na čegavo stroške neki??) podala k direkciji južne železnice prosit, naj bi se napravila nova železniška postaja: Windisch-Feistritz. Ta postaja, na kateri bi se osebe in blago sprejemalo, imela bi se po želji deputacije napraviti med črešnovskim in križevskim predorom in bi mesto slovenje-bistriško do nje zidalo posebno cesto. Dasi-ravno je dala deputacija po svetu raztrobiti, da je dobila povoljne obljube, vendar ni verovati, da bi se južna železnica hotela lotevati tega početja, ker

1. sedanje slabo financijelno stanje južne železnice tacih stroškov ne dopušča, in
2. ker južna železnica čisto dobro vé, da bi vsled zaželenih nove postaje ne dobila niti enega popotnika niti enega centa blaga več za prevažanje, kajti oni Bistričan, ki se hoče ali mora z železnico voziti ali ki ima oddati kaj blaga, vozi se zdaj ravno tako dobro na Pragarsko ali v Poličane, kakor bi se potem vozil na postajo: Windisch-Feistritz.

Pa vse eno, ali se te bistriške sanjarije spolnijo ali ne, te vrstice so edino namenjene spominu iz dobe med letom 1840 in 1850, ko je šlo za izdelavanje železniške črte med Mürzzuschlagom in Ljubljano. Te spomine mi je pravil prijatelj, ki je takrat sodeloval pri zidanji južne državne železnice. — Kakor znano začelo se je zidanje črte med Gradcem in Celjem v jeseni leta 1843 in je bila prvotna linija tako odmerjena, da bi bila šla iz Maribora čisto tikoma bistriškega mesta (torej na stran puščaje Rače in Pragarsko) in da bi bila ta linija še le južno od Poličan krenila jo na sedanjo železniško črto. Vse je bilo že pripravljeno,

*) Dopis se nam je po nepriliki zakasnul. Vredn.

da bi se bilo delo začelo. Necega lepega dne pride moj prijatelj v pisarnico za razvoj avstrijskega železništva toliko zaslužnega železniškega tehnikarja Ghega, ki je vodil vse zidanje omenjene črte. Našel ga je jako nevoljnega in razdraženega. Ghega mu že nasproti zakliče: „Da haben Sie's — ja, mit der Dummheit kämpfen selbst Götter vergebens! Jaz imam ves črtež za linijo Gradec - Celje že gotov in tú mi je došel že drugi protest mesta slovenjebistriškega, kateri pravi, da mesto kratkomalo v svoji neposredni bližini noče imeti železnice. Dvorna komora mi je zdaj naložila, naj iznajdem novo črto! . . .“

Potem so na vse pretege in v vsej naglici iskali nove črte in so izvolili oziroma izdelali sedaj obstoječo linijo čez Račje in Pragarsko. Moj prijatelj mi je zagotavljal, da Ghega Bistričanom železnice oziroma postaje ni hotel nakloniti iz gole simpatije, ampak iz čisto tehničnih razlogov, ker bi pri zidanji železnice Maribor-Fraueheim - Slov. Bistrica - Poličane ne bil imel toliko tehničnih težav premagati nego med Pragarskim in Poličanami.

Ko bi se bila takrat železnica zidala čez Bistrico, potem bi se bila tudi ogerska železnica pri Bistrici vezala z južno državno železnico, in več kakor verjetno je, da bi se tudi koroška železnica iz Dolénjega Dravberga ne bila delala v Maribor, ampak čez Slov. Gradec in Konjice v Slov. Bistrico, tako da bi se bila koroška železnica neposredno vezala z ogersko, kar je takrat vlada nameravala in kar bi bila tako najlaglje dosegla. Ta nesrečni protest Slov. Bistričanov je toraj bržkone kriv, da Slov. Bistrica denes ni eno glavnih železniških sredotočij!

Slišim da so še zdaj v službi južne železnice nekteri inženirji, ki so to „energično protestovanje“ Slov. Bistričanov o svojem času sami doživeli in ki zdaj ne bodo opustili prilike, da na merodajnem mestu poudarijo, kdo je kriv, da Slov. Bistrica nima svoje železnice, boljše sedanosti in cvetoče prihodnosti. Tako se zdaj tudi nad Bistričani uresničuje izrek: „Otroci se morajo pokoriti za grehe svojih očetov!“

Iz Zagreba 23. maja [Izv. dop.] Kakor je že telegram povedal, izbrana sta za trg Samobor narodnjak apotekar Vizner-Livadič, za okraj pa narodnjak Reizer. Včeraj je bila volitev za I. zagrebški okraj. Od 589 volilcev glasovalo jih je 430. Veči del uradnikov ni glasoval. Narodnjak Krestič je dobil 303 glasove, Šuhaj pa 127, med temi je 32 meščanskih, 95 pa uradniških glasov. Judje so vsi za narodnega kandidata glasovali. Priznati se pa tudi mora, da je neutralno držanje uradnikov, katerih je 240 med volilci bilo, veliko k zmagi narodnega kandidata pripomoglo. Veliko jih je pa tudi za narodnega kandidata glasovalo. Financijalni uradnik Vršec, rodom Slovenec, je za narodnega kandidata odločilen 296. glas v urno položil, ker ta glas daje absolutno čezpolovično večino.

Listek.

En dan in ena noč v koledarji našega osolnčja.

(Konec.)

Predno bo nastala zadnjič omenjena vesoljna noč, godile se bodo veliko fiziološke premembe na naši zemlji! Organizmi, ne imaje več glavnih pogojev življenja: gorkote namreč in sitline, pomrli bodo malo po malem drug za drugim. Utrujena priroda se bo legla spat. Med organizmi bo prvi izumrl človek. On, ki je najmlajši, najnežnejši in najžlahtnejši plod matere zemlje, bo moral prvi umreti. Kdo bo tisti, ki bo zadnji rekel: lahko noč! — Za človekom bodo izumirali po vrsti vsi drugi organizmi: višji preje, nižji pozneje; mlajši preje, starejši pozneje, domače živali preje, divje pozneje. To bo, kakor naš narod pravi: konec sveta. Zemlja se bo zavila v led, in kot ledena kepa krožila naprej kakor jo denes vidimo, da kroži. Kakor je osolnčni dan milijone in milijone let dolg bil, ravno tako bo tudi osolnčna noč milijone in milijone let dolga. Vse kar je človek sezidal in zgradil bo mraz razdjal; vse kar je izumil in izduhtal, bo pozabljeno; slave, dasiravno pravimo, da je neumrjoča, ne bodo nobena usta več

602
Slava mu! Sploh se mora reči, da so se vsi tukaj nameščeni Slovenci pri volitvah uzorno in odlikovalno držali. Tako je v Veliki Gorici, kjer je vspeh volitve za eno kakor za drugo stranko samo na enem glas, kakor na enem lasu visel, en tamo naseljen Slovenec, ki je zadnji glasoval, s svojim glasom narodnemu kandidatu k večini pripomogel, dasiravno so mu Magjaroni 500 goldinarjev za njegov glas nudili. Žal mi je, da ne morem imena tega poštenjaka povedati. Slava mu! Pri Savskem mostu v Zagrebu so skoro sami Slovenci naseljeni, pa vsi so do enega in zadnjega denes za narodnega kandidata glasovali. Odvetnik dr. Josip Kopač, tudi rodom Slovenec, bil je podpredsednik volilnega narodnjaškega odbora za I. zagrebški okraj, ter s svojim neutrudljivim sodelovanjem veliko k volilni zmagi doprinesel! — Takih primerov bi mogel še veliko naštet. Naj ti namesto vseh zadostujejo. Narodna stranka se je pri volitvi skoz in skoz trezno in zmerno držala, ter se s tem svojim držanjem lepo odlikovala od magjaronskih volitev pred tremi leti, ko so volilci večidel pijani na volišče prišli. Dan pred volitvijo so narodnjaki v svojem zbirališču sklenili, da hočejo na dan volitve, če bi jih ravno magjaroni napastovali in žalili, vse razžalbe potrpežljivo prenesti, samo da ne bi s kakim ravsom vladi zaželenega povoda dali, ka bi jih z vojno silo iz volišča razgnala. Da je vlada brž ko ne tudi kaj takega nameravala, kazale so vojniške patrole, ki so se ves dan in vso noč po mestu sprehajale, in se tudi še denes, kot drugem volilnem danu, sprehajajo. Ali ni škoda za drago obutev pri tako slabem vremenu! — Magjaroni so lepili oglas za oglasom na ulične ogle, narodna stranka pa niti enega ne, kajti ona si je bila svesta gotove zmage. V magjaronskih oglasih je bil v strastnih besedah in draživnih frazah ves strah izražen, ki jo je trl zaradi zmage svojega kandidata. Krestič je imel že več kot 100 glasov čez Šuhaja, tako da izid volitve ni mogel več dvojben biti, Magjaroni so se pa kljub temu vendar drznili zmago anticipirati, ter že dve uri pred končano volitvo dali po ogléh s pest velikimi pismenkami natisnene plakate nalepiti: „Živio dr. Mirko Šuhaj, zastupnik I. zagrebškoga volilnoga kotora!“ Šuhaj je padel, pa ti plakati bodo še dolgo nalepljeni ostali kot grenka ironija neblage mu osode! Kdor se zadnji smeji, ta se najbolje smeji. Vsled volilne zmage je navdušenje veliko. Po celem mestu so narodne trobojnice izobešene. Sredo večer ko bodo volitve v vseh treh okrajih končane, bo brž ko ne razsvetljava.

Denes glasuje II. volilni okraj. Magjaronski kandidat Mirko Karas je od kandidacije odstopil, isto tako tudi Deželič za III. okraj. Zmaga v I. okraju nju je preplašila. Dober je strah, kdor ga ima, sicer pa res ni bilo ne za enega ne za drugega izgleda, da bi zmagal. Denes narodna stranka sama glasuje, isto tako bo jutri. Volitev narodnih kandidatov je tedaj nedvojben.

spominjala; žalosti in bolečin, pa tudi veselja bo kraj in konec. Ta noč pa ne bo večno trpela, pustimo Kleina govoriti, on pravi: „če se razmišljajočega človeka nehoté polasti otožnost pri spoznanju, da se bo enkrat noč in smrt vlegla nad vse tako krasne tvorine njegovega duha, če mu pri tem razmišljevanju duh žalobno klone, če mu pri takem razmišljevanju vse veselje do resnega dela in duhtanja vpade, se mu nasproti tej otožnosti spet vesela misel vzdigne pri spoznanju, da so taki prigodki v vesoljnosti le perijodični, le prehodni.“ Kakor po zimski spomlad nastane, in se ž njo novo življenje rodi, ravno tako bo tudi vesoljne noči enkrat konec. Zakaj bi se za tega delj žalostili, ker na večer solnce v božji gnadi vtone, saj vemo, da bo v jutro pomlajeno spet izšlo. Taka svetovna era, ki smo jo en dan in ena noč v koledarji osolnčja krstili, bo nekaj posebnega za sebe, ktero bo od tega, kar je pred njej bivalo, in od tega, kar po njej pride, strogo ločena. Človeštvo, ki denašnji osolnčni dan živi, ne ve nič o včeranjem osolnčnem dnevu, ravno tako tudi stvorovi jutranjega osolnčnega dana ne bodo nič o nas vedeli. Vesoljna noč je postavljena kakor zid med denes in jutri, in ta zid ne pusti nobenega spomina ne sem ne tje. Mehanizem o kroženju

Ravno čujem — ura je dvanajst — da Jakiča kot izvoljenega zastopnika proglašujejo! Nasprotniki so vrgli orožje iz rok, ter sramotno pobegli iz bojišča. Udarec, zadobljen v I. volilnem okraju, jih je celo omotil. Mišlim, da jim bo po njem še dolgo glava šumela. Naša vlada nima v deželi nobene stranke več, dokaz tega je izid dosedanjih volitev. Podkupljivanje, guljaševanje, strahovanje, obečavanje in grozenje: vse ni nič pomagalo — zmagali smo in sicer sijajno zmagali! Protivnik je šila in kopita pobral, ter se vrat na nos v beg spustil. Političnega kurbirstva je pri nas, kakor se nadejamo, enkrat za vselej kraj in konec. Politična situacija na Hrvatskem bo prej kakor vse drugo federalistično preustrojstvo Habsburske monarhije pospešilo. Bog nam pa daj še pri ostalih volitvah tako srečno zmagati, kakor smo pri dosedanjih! —

Politični razgled.

Državnega zbora poslanska zbornica je v popolnom neredu in stoji pred akutno parlamentarno krizo, ki je morebiti že rešena, ko dobedo naši bralci te vrste v roke. Zbornica že davno sama ni vedela, kam in kako, in je bila že bolj parlamentarna pokveka, nego prav parlament. Adresa na cesarja pa je čisto vse na rob postavila. Vtorek je bila znamenita seja. Ustavovorni odbor je prišel s svojo adresom pred zbornico tirjaje, naj se že za četrtek postavi na dnevni red. Dr. Costa se oglasi češ, da državni zbor nikdar ni volil „ustavnega odbora“, da ima ta odbor tem manj pravico stopati z osnovano adresom pred zbornico, ker za kaj takega ni nikdar od zbornice dobil nobenega naročila; Costa torej svetuje, naj se odborov nasvet postavi za prvo branje na dnevni red prihodnje seje, v kateri bodo zbornica še le sklepala, kaj je z nasvetom sploh storiti. Smolka svetuje, naj bi se adresa pred prihodnjim tednom ne stavila na dnevni red, da bi se manjšina vsaj mogla o tem posvetovati, kako jej je postopati. Predsednik pusti glasovati in z 72 glasovi proti 59 ustavoverneži odločijo, da mora adresa že v četrtek priti na dnevni red. Taka brezozirnost proti manjšini je nezaslišana. Smolka in Petrino sta v imenu svojih shodišč izrekla, da bodo morali udje manjšine zdaj skleniti, ali se sploh udeležijo adresnega posvetovanja. Smolka je naravnost rekel: „Tako nas večina sili, da izostanemo iz prihodnje seje.“ Ako res izostanejo, potem državni zbor ne more sklepati in adresa je uničena; mogoče pa tudi je, da bodo Poljaki, Slovenci in Tirolci brez izrčnega protesta sicer prišli v zborstvo, a v tako majhnem številu, da vendar ne bo moč sklepati. Ako se eno od tega zgodi, potem ustavoverneži nočejo dovoliti proračuna, kar jim je tudi mogoče — in vlada je prišla v položaj, v katerem mora nekaj storiti, kajti tako dalje ne more iti. —

svetov se zavolj vsega tega ne bo pohabil. Planeti našega osolnčja bodo naprej krožili, kakor krožijo denes, zavolj tmine ne bodo že navajena pota zgrešili. Oni bodo netopirji vesoljne noči.

Naš slovenski pregovor pravi: nobena noč ni tako dolga, da se ne bi enkrat daniti začelo. Kader bo čas dotekel, bo tudi vesoljne noči kraj in konec. Stvaritelj bo spet rekel: Naj bo svit! in novi dan se bo začel svitati, novo solnce se bo prižgalo, morebiti še večje in še lepše od denešnjega, led na zemlji se bo začel topiti, in gorkota novo življenje iz blata buditi. Mogoče je, da bodo najnižji organizmi, od katerih še denes ne vemo: ali spadajo v rastlinstvo ali v živalstvo, ali so pa le neutralno rodišče za obodvoje; — mogoče je, da bodo ti organizmi vesoljno noč preživeli! Iz teh organizmov se bo potem morebiti naša zemlja na novo s stvorovi oživila, in nazadnje, če smemo tako reči, spet z ljudmi obljudila: ali s takimi, kakoršni smo mi, ali s popolnejšimi, kdo to ve? — Naša zemlja se bo spet svojega bitja in svojega življenja zavedela, kajti vsota zavednosti vseh zavedajočih se stvorov je zavednost zemlje same kot živega individua. — V vesoljnosti ni absolutne smrti, absolutnega pogina! Tiste prikazni, ki jih smrt in pogin imenujemo, so le krize, potem

Zadnje ustavoverne dunajske novine so precej obupne in svoje obupanje skrivajo za oholo žuganje.

V vtorek je cesar sprejel v posebni avdenciji obé de le g a c i j i. Predsednika sta govorila v imenu delegacij, cesar je kratko odgovarjal češ, da se od delegacij nadeja za državo uspešnega delovanja. Potem se je nekoliko kratkega razgovarjal s posameznimi poslanci.

Novine polnijo zdaj svoje predele z Beustovimi notami iz r u d e č e k n j i g e. Mi smo se trudili te neslane note prebirati, a res nismo našli ničesar novega in zanimivega, kar bi se nam novega ponatiskavanja vredno zdelo. Le obžalovali smo narode, da morajo plačevati dragega ministra, ki piše nepotrebne note, in da morajo poleg tega zdaj še plačati za to, da se te nepotrebnosti z nova tiskajo v rudečih knjigah.

Včeraj še si je „Tagbl.“ veselo obetal, da narodna zmaga na H r v a t s k e m vendar ne bode tolika, kakor so si obetale slovenske in česke novine. Ako so „Tagblattovi“ patroni brali zadnje vesti iz Hrvatske, prepričali so se, da so vspehi še mnogo sijajnejši, nego smo si jih mogli obetati. Da govorimo v „Tagblattovem“ žargonu: Unijonisti, ali magjaroni ali vladni pristaši so puške v grmovje pometali, nad seboj obupali, politično obdicirali, ker se niso niti upali v drugem zagrebškem volilnem okraji stopiti pred volilno mizo, ker niso niti kandidata imeli, kajti vladna kandidata Deželič in Karas sta še pred volitvijo od kandidature odstopila, tako da je bil trgovec Jakič voljen s 274 glasovi. Taka zmaga na eni, taka „deruta“ na drugi strani je najboljšo zadostenje narodni stranki za vse natolčevanje, kar so ga proti narodu hrvatskemu zadnje čase nakopičile uradne novine hrvatske in nemškutarske cislajtanske. Slednje posebno pridno malajo hudiča panslavizma na steno, da bi Ogrje z nova podšuntale proti Hrvatom. Kar te novine pišejo o prihodnji taktiki narodne večine na Hrvatskem, je gola hudobija in laž. Narodna stranka še v tem oziru ni nič sklenila in prepričani smo, da se je zadnje čase toliko izučila, ka ne bode nepremišljenim in prenapetim ravnanjem v nevarnost stavila sedanjih svojih vspehov. Kader bodo enkrat dokončane vse volitve, spregovorimo obširneje o njih; za zdaj smemo biti Slovenci jako zadovoljni in ponosni na hrabri bratovski narod hrvatski.

Iz P r a g e se telegrafira „Wandererju,“ da se je dr. Palacki 23. t. m. zjutraj podal na Dunaj. Ker „Politik“ priznava, da so imeli česki deklaranti zadnje dni jako važne konferencije, ker je pisava českich novich zdaj ravno spravedljiveja nego kdaj, ker „N. fr. Pr.“ poroča, da je Hohenwart ravno pri tem, ka Čehom zadovoli, ker mora Hohenwart konečno nekaj stóiti ali pa odstopiti po sedanjih škandalih ustavoverne večine državnega zbora: smemo po pravici pričakovati, da je Palackega potovanje eminentno politično in da smo morebiti spravi s Čehi bilžje nego smo kdaj bili.

kterih se posreduje prehod iz konca stare, pa v začetek nove perijode. To krizo, ta prehod zahtevata obadva: duh in materija v svoje perijodično pomlajenje in levenje. Nazor, da je bog svet vstvaril v smert in pogin, ta nazor se ne strinja s pojmom o božanstvu, ta nazor je pojemu božanstva naravnost zopern. Sicer je pa tudi to že zdavnaj pripoznano, da si človeški razum niti začetka, niti konca (absolutne smrti) stvari misliti ne more. Celó v soglasji s pojmom božanstva je pa nasprotni nazor, da je bog vstvaril svet za večno življenje, ki se perijodično, in sicer v vso večnost, na novo rodi in mlaji. To so filozofični nazori, ki čisto nič ne vojskujejo proti pozitivnim tezam našega verozakona, proti čemu se tudi pisec tega očitno zavaruje.

Zdaj smo videli, kaka in kolika sta dan in noč v koledarji našega osolnčja. Če se tista mera, s katero mi na naši zemlji čas merimo, more in sme tudi na čas v veseljnosti položiti in ta čas ž njo razdeljivati in meriti; — potem je tudi opravičeno, da govorimo tudi o letu, in o letnih časih v veseljstvu. Če pa že ne vemo, in tudi še vedeti ne moremo, ali je denes predpoldne ali popoldne, moremo še manje vedeti, ali spada denešnji osolnčni dan: ali na spomlad, ali na leto, ali na jesen, ali na zimo osolnčnega leta.

Pariški upor, ki se je zadnje dni že toliko pozabil, da je oropal celo palačo ameriškega poslanca, je zdaj toliko kakor zadušén. Versailleske armade so po treh potih prodrle v Pariz in so bile upornike ločile v tri grupe, katerih vsako so mislili posebej okleniti. Bati se je bilo do zadnjega trenutka krvavega prelivanja krvi v Parizu, zlasti bi se bili uporniki lahko še dolgo branili na Montmartre in v tuilerijskem kvartirju. Ako se potrdijo najnovejši telegrami, se zdaj tudi tega ni več bati. 23. t. m. popoldne se namreč soglasno telegrafira iz Versailles in iz St. Denis, da so ob 1. uri popoldne versailleske armade premagale Montmartre in da zdaj na njem vihra republikanska zastava. Parižani sami so redni vladi pomagali in so veseli, da so se znebili nadležne komune. Dombrovski je bajé ujet. Iz mesta ne pusté nikogar, dokler ne polové upornih kolovodjev.

Razne stvari.

* (Ptujska rastava.) Deputacija odbora za razstavo na Ptujem, obstoječa iz gg. velikega posestnika Müllerja, pokojnega majorja Paskotinija in župana dr. Strafella pojde na Dunaj k cesarju, ki deputacijo sprejme v četrtek 25. t. m. Deputacija bo prosila cesarskih nagrad in bode vladarja povabila, naj bi prišel razstavo obiskat.

—u— (H k m e t i j s k e m t a b o r u.) ki je bil v nedeljo 21. maja v Cerkljah pod milim nebom, se je zbralo kljubu neugodnemu vremenu več kakor 1000 kmetov, ki so prav pazljivo sledili podučevanju popotovalnega učitelja Slavoljuba Pour-ja v obdelovanji in zboljšanji zemlje. Razstava različnega kmetijskega orodja je kmete jako zanimala. Debate sta se udeležila Terbojski župan Kršič, in Njet, posestnik iz Kokrice, kateri je o sadjereji govoril. Zborovalo se je v najlepšem redu brez vse napačnosti, kar je gotov dokaz, da se naše slovensko ljudstvo rado daje podučevati in da se zanima za napredek v kmetijstvu.

* (Politično društvo) v Globokem je preklicalo svoj shod, kterega je bilo naznanilo za 29. dan t. m.

* (Popravek za prof. Rieckha.) Za znance g. prof. Rieckha ni treba praviti, da se nam je bila v zadnjem listu primerila pomota; za neznanca torej popravljamo, da se mora brati: „klevetanje političnega Liliputanca Rieckha, za katerim nihče ne stoji nego tropa — obupnih upnikov.“ K politikovanju g. Rieckha naj še nekaj dostavimo. Že prejšnji gimnazijski vodja Lang je Rieckha dostokrat svaril, naj s svojimi vinskihimi brati šivankarji in marcharji toliko v javnih krémah ne politikuje in mu je v tem smislu pošiljal tudi dekrete. Te dni ga je svaril tudi ravno v Mariboru nazoči nadzornik Holzinger, ko je R. ravno hotel nadzornikovo društvo zapustiti namenjen iti v krémo delat politično vreme. Holzinger je rekel: „Jaz bi se na Vašem mestu ne upal v sedanjih omahljivih časih biti predsednik tacega društva, kakoršnemu Vi predsedujete.“ Rieckh, ki se je od Brandstetterja že nekaj naučil, se odreže: „Dokler se tú poslužujem samo svojih političnih pravic, ne more mi nihče nič.“ To je res. Toda ako se g. Rieckh pri svojem politikovanju smešnega stori, in ako potem časniki g. politikarja Rieckha po prstih nakrajo, vidijo njegovi učenci v politikarju tudi svojega učitelja namalanega v podobi, ki jim nikakor ne more zbudjati spoštovanja do učitelja in do zavoda, na katerem tak učitelj uči. Čast torej pred političnimi pravicami g. Rieckha, a čast samo tako dolgo, dokler ne pridejo v protislovje z učiteljskimi dolžnostmi. Kaj pomagajo potem vse lepe šolske postave?! — Kot politikar je g. Rieckh nedavno pismeno in tiskano izrekel, da se ne slaga z „Mrbg. Ztg.“, organom javnega mnenja nemškega Maribora. S kom se torej ta mož slaga, koga ima za seboj? Ako ga torej slišimo „ex cathedra cerevisieana“ grometi proti našim poslancem in ga vidimo trkati se ob prsi, zdi se nam, kakor da bi brali inserat dunajske parfimerke, lastnice originalne — paste Pompadour: Ich Wilhelmine Rix!

* (Uradniška spovednica.) Iz Šoštajna se

nam piše o ondotnih uradnikih: C. k. okrajna sodnija: Mat. Sirk, okrajni sodnik, lomi za silo kranjsko „špraho“, pisati ne zna; on je strašansk nasprotnik slovenščine, ako sliši o narodnem, posebno slovenskem napredovanju, toliko da ne omedli. A n g e r, kancelist, govori slabo slovenski, pisati ne zna; ravno tako g. Sark, dninar, po domače „Amtsleiter“ imenovan. C. k. davkarja: G. J. Valentinič, govori sicer slovenski, pisati ne zna. Bralcem „Slov. Naroda“ je mož že od poprej dobro znan. G. Kuželik, kontrolor, rojen Čeh, govori slovenski, pisati zna česki, slovenski ne. G. Finšger, bilježnik, govori kranjsko „špraho“, pisati noče, ker ne zna; je pa tudi nemškutar. — Sploh vsi uradi in spisi, ki jih ljudstvo dobiva, pisani so v c. k. nemščini.

* (Česke stranke pred porotniki.) Dr. Sladkovsky, sodelavec „Nar. Listy“, vodja mladočeske stranke, deželni poslanec, je tožil lastnika novin „Politik“ Skrejšovskega, zarad žaljene časti. Porotniki so Skrejšovskega krivega spoznali. Sladkovsky je nasvetoval, naj se obsojenemu ne nalaga nobena kazen, češ da tožnik zadostuje izrek porotnikov. Po dunajskih telegramih imamo v kratkem zopet pričakovati enake tožbe izmed publicističnih narodnih krogov českich, v katerih se zadnje čase pere toliko umazanega perila, da si nasprotniki kar veselja roke mencajo.

* (Dr. E. H. Costa.) Že ljubljanski telegrami dunajskim novinam so g. dra. Costa zaznamovali kot prihodnjega deželnega glavarja za vojvodino Kranjsko. Zdaj to potrjuje tudi v tej stvari menda podučena „Zukunft“ pripovedaje, da dogovori med vlado in dr. Costo že dalj časa tekó, a da do zdaj še niso dognani.

* („Vienac“ zabavi i pouci) je prinesel v svoji 20. številki sledeče berilo: Dvadeseti svibnja. Spjevao P. P. — Dosljedna ljubav. Pripoveda Iv. Zahar (Nadaljevanje.) — Molitva hrvatskoga rodoljuba. Spjevao Ivan Kukuljevič Sakcinski, glasba od Ferde Livadčiča Samoborskoga (z napevom). — Kuc — kuc — kuc. Piše Ivan Turgenjev, prevodi Milutinov (Nadaljevanje.) — O emancipaciji ženâ. — Frankopanov „Vrtič“, kritika od V. Jagiča. — Listak.

* (Nova brošura.) Narodni poslanec g. Miha Herman je ravnokar izdal brošuro pod naslovom: „Zur Organisation der niedern öffentlichen Dienste in Steiermark und zur Revision des Gemeindegesetzes — vom Bezirksrichter und Landes - Ausschuss - Mitglieder M. Herman.“ Kolikor smo mogli v naglici videti, svetuje g. Herman, naj bi se javni posli povrnili na stališče, ktero so imele leta 1850 — združenje pravosodja z administracijo, notarijata z mirovnimi sodniki. Morebiti pri priliki spregovorimo kaj več o tem delu, ktero je zaležil Ulrich Moser v Gradcu.

* (Za 200 let zakasnjeno.) G. Ivan Kostrenčič je izdal 159 strani obširen zvezek pesmi, ktere je bil pred 200 leti že za tisek pripravil dozdej nepoznani hrvatski pesnik Fr. mark. Frankopan. Krasno tiskana knjiga s pesnikovo sliko okinčana nosi naslov: „Vrtič. Pjesme Franje krsta markeza Frankopana, kneza tržaškoga. Izdao Ivan Kostrenčič. V Zagrebu 1871. Tiskom Dragutina Albrechta.“ — Prihodnjič prinesemo kritiko, ktero je za „Vienac“ napisal znani hrvatski pisatelj V. Jagič.

* (H k r a n j s k i s t a t i s t i k i.) Po zadnjem ljudskem šteti ima Kranjska 463.273 prebivalcev, in med temi 245 slepih in 291 gluhonemih; izmed 1891 prebivalcev je torej 1 slep in izmed 1542 prebivalcev eden gluhonem. Največ slepih in gluhonemih je v kočevskem okraji, namreč 37 slepcev in 41 gluhonemcev.

* (Kranjci v Aleksandriji.) V prvem morskem mestu egipčanskem je bilo leta 1869 med 688 Avstrijci 46 Kranjcev, 17 možkih, 29 ženskih, 33 samcev, 13 zakonskih, 8 od 20 let starih, 18 od 21—30 starih, 15 od 31—40 let, in 5 od 41—60 let starih.

* (Pogodin Čehu Palackimu.) Zadnji „Golos“ priobčuje drugo pismo Pogodinovo pisano Čehu dru. Palackimu.

† (Rozalija Eger.) 23. t. m. je v Ljubljani umrla gospa Rozalija Eger, posestnica tiskarnice, ki se je menda že leta 1765 ustanovila in iz ktere je med svet prišlo mnogo mnogo slovenskih knjig; tudi „Na-

prej* se je tiskal v njeni tiskarnici. Ranjka je doživela št. 2166.
nenavadno starost 83. let. Naj mirno počiva!

Razglas.

Vsled prošnje izvršitelja oporoke po 26. aprila t. l. pri sv. Petru v Medvedovem selu umrlem gospodu župniku **Anton-u Wolf-u** se je dovolila prostovoljna javna dražba premakljive zapuščine in za to odločil dan

6. in 7. junija,

vsakikrat dopoldne od 9. do 12. in popoldne od 2. do 6. ure v farovžu pri sv. Petru v Medvedovem selu ob cesti iz Poljčan v Podčetrtek.

Med zapuščino je 350 avst. vedrov vina od leta 1868, 1869 in 1870, potem 60 sodov železno okovanih na blizo 600 vedrov po razni velikosti, 3 repi govedine, 6 prešičev, razno gospodarsko orodje, hišna oprava in pohištvo, postelje z opravo, perilo za postelje, kuhinjsko in jedilno orodje vsake vrste, knjige, med njimi 27 tečajev „Novic“ in drugi predmeti i. t. d. Prvi dan, t. j. 6. junija t. l. se začne vinska dražba. Vina se morajo v 8 dneh po dražbi, drugi predmeti pa takoj odpeljati in v gotovini plačati. — Kupci so povabljeni.

C. k. okrajna sodnija v Šmarji (pri Jelšah),
(2) dne 12. majnika 1871.

Dunajska borsa 24. maja.

Enotni drž. dolg v bankovcih	59 fl 30 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	69 „ 10 „
1860 drž. posojilo	98 „ 60 „
Akcije narod. banke	7 „ 79 „
Kreditne akcije	280 „ — „
London	124 „ 85 „
Srebro	122 „ 75 „
Napol.	9 „ 91 „

Vse predmete, ki se naznanjajo po raznih časnikih, naj spadajo v eno ali drugo struko, poskrbi **N. Glattau-a Bazar** za 10 % ceneje, kakor jih dotične firme naznanjajo. — Popolni cenik o več nego 15.000 predmetih zastoj in franko.

Po naslednjih čudovito nizkih cenah
prodaja in razpošilja v kronovine

N. Glattau-a prvi pariški bazar

za Avstrijo na Dunaji,

Stadt, verlängerte Kärntnerstrasse, Nr. 51, v Todesco-vi palači.

darila za gospode, gospe in otroke:

Blago iz dunajskega usnja,

znano kot najboljši fabrikat na svetu.

Ročne torbice za ženske z jeklenim obročem, ena prav velika gld. 1.20, 1.50; iz najfinejšega šagrén-usnja s pozlačeno ključavnico in okvirom, ena po gld. 1.80, 2.50; velike gld. 3, 3.40; prav velike gld. 3.80, 4; s predtorbico za 1 gld. več.

Praktični portemonnais, za gospe, gospode in otroke, s pozlačenimi zapornicami ali gumi-trakom po kraje. 35, 50, 85; fini gld. 1, 1.30, 1.70; prav fini gld. 1, 2.50, 3, 3.50.

Praktični toki za smodke po kraje. 40, 60, 80; fini gld. 1, 1.20, 1.50; najfinejši gld. 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.

Pisma in denarose s praktičnimi predeli po kraje. 60, 80, gld. 1; fine gld. 1.30, 1.50, 1.80; najfinejši gld. 2, 2.40, 2.80, 3.20, 4.

Znamne knjižice (notiz) kraje. 10, 15, 20, 25, 30; najfinejši v usnji vezane kraje. 40, 50, 60, 80 gld. 1.

Potne torbe iz najmočnejega usnja, s zaporno ključnico po gld. 2.10, 2.40, 2.70, 3.10, 3.70, 4, 4.30, 4.80. Cene računjene po velikosti.

Waterproof-popotni kovčegi, praktično upravljeni in razdeljeni po gld. 2.40, 2.80, 3.50, 4; prav veliki po gld. 4.50, 5, 5.50, 6.

Potne sklenice s kupico in usnjem prevlečene po gld. 1.20, 1.50, 1.80, 2.10, 2.40.

Krasni albumi

na izbiranje in v čudoviti mnogovrstnosti. eden za 25 podob kr. 35, 60, 80, gld. 1; najfinejši okinčan gld. 1.20, 1.50, 1.80, 2, 2.50; za 50 podob kr. 65, 90, gld. 1.20, 1.50; najfinejši okinčan s podobami itd. gld. 1.80, 2, 2.50, 3, 3.50, 4; album za 100 podob gl. 3, 3.50, 4, 5 do gl. 12; za 200 podob gl. 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 7 do gl. 18, slednji v najnoviji krasotni obliki.

Albumi z muziko, igrajo, ko se odpro, dva lepa napeva, jako pripravni za darila in kiné salona. V obliki pol osmerke, najelegančajše vezani gld. 8.50; še finejši gl. 11, najfinejši gld. 14, 16. V obliki 1/2 osmerke ravno tako upravljeni gld. 11, 12, 14, 16, 18; krasotvori v obliki četvorke gld. 14, 16, 18, 20, 24.

Pisne mape, vsaka s zaporom, jako praktične gld. 1, 1.20, 1.50, 2; s popolnim pisilnim orodjem gld. 2, 2.20, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.

Nesesérji najokusnejše izdelani z vsemi šivalnimi potrebščinami po kraje. 45, 60, 80, gld. 1; veliki gld. 1.50, 1.80, 2 itd.; prav veliki, najfinejši gld. 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5; krasotvori za darila gld. 6, 7, 8, 10, 12, 14.

Pahlje za ples in šetanje

v naječi zberki. Ena priprosta, lepa, kraje.

Čestiti prebivalci po deželi, ki bi iz Dunaja kar koli radi imeli, lahko vse brez izjemka dobé iz **N. Glattau-a** pariškega bazara. Tudi najmanjšé naročilo se strogo, solidno in vestno izvrši.

30, 40, 50, 60; s prav lepo slikarjijo kr. 40, 60, 80, gld. 1, 1.20, 1.40; najkrasnejše opravljena gl. 1.80, 2, 2.50, 2.80, 3.20, 4.80, 5; Bouquet cvetlic s znotraj skrito pahljo, ktera po volji izgine, po kr. 80, gld. 1, 1.50; najfinejši po gl. 2.50, 3, 3.50.

Najboljši glavniki iz trdega kavčuka. Česalni glavnik kraje. 15, 20, 25, 30, 35; 1 gost glavnik kr. 20, 25, 30; 1 glavnik z ročajem kr. 25, 30, 35; 1 vtekljivi glavnik kr. 30, 40, 50; 1 žepni glavnik kr. 10, 15, 20; 1 obvodni glavnik za otroke kr. 10, 20, 25, 30; 1 žepni glavnik s zrealom in krtačo kr. 25, 30, 40, 50.

Najboljše, po novem načinu napravljene krtače, kakoršne se le tu dobe. 1 krtača za glavo kr. 30, 40, 50; fine kr. 65, 85, gl. 1; najfinejši gl. 1.50; 1 krtača za obleko kr. 50, 60, 80, gl. 1, 1.20; najfinejši gld. 1.50, 1.80, 2; 1 prav fina krtača za zobe kr. 15, 20, 25, 30, 35, 40; 1 krtača za nohte kr. 25, 30, 35, 40, 50, 60, 80.

Toaletno milo samo posebno fino. 12 kosov velikega Glycerinovega mila gld. 1.15; 12 velikih kosov mila iz grenkih mandelnov kr. 85, gld. 1.10; dvanajstorka cvetličnega mila z raznimi vonjavami gld. 1.90, 2.50; dvanajstorka mila v podobi raznovrstnega sadja kr. 95. Sicer vse druge baže.

1 pisna garnitura, obsežajoča 100 najfinejših listov papirja s povoljnimi črkami in imeni, 100 najfinejših zavitkov in 100 pečatnih znamk. Vse to vkup za gld. 1; še finejši gl. 1.35; najfinejši z barvanimi zavitki gld. 1.70.

1000 pečatnih znamk, pozlačeno tiskanih na nov patentiran način gumiranih, s povoljno firmo, grbom itd., velja le gl. 1.60; 500, gld. 1.25.

Najpotrebnejši na potovanja je dober Lefauchaux-revolver, s katerim se v 6 sekundah zanesljivo 6krat vstrelí, brez da bi se petelin napel; razen te hitrosti to orožje tudi daleč nese, na 7 milimetrov gld. 13.50, 100 patron gld. 3.50; na 9 milimetrov gld. 17, patrone gld. 4; na 12 milimetrov gld. 19, patrone gl. 4.50.

Peštni revolverji 5⁴ dolgi po gld. 8.50, patrone gld. 3.50.

Resna beseda kadilcem! Neredko se pripeti, ka po slabem papirju za cigarete ostane v ustih slab okus, škodljiv zdravju. Temu se je prišlo v okom, ker se zamore kaditi turški tabak brez papirja prav prijetno. 1 steklena cev, v katero se nabaše tabak, ktera nadomesti papir in prihrani vso mujo velja le kr. 25.

Kolosalna razprodaja

od več na kant prišlih fabrik za marele in solnčnike.

Dežniki (marele). Velika lepa marela gld.

1.50, 1.90; Alpaka-dežnik gold. 2.80, 3.50; Dežnik iz ponarejene svile (Zanella) gld. 3.20, 3.60, 4; iz težke lionske svile po gld. 5, 5.50, 6, 6.50, 7, 7.50.

Solnčniki. Pomladni solnčnik iz lionske svile gld. 1.90, 2.20; s svilno podlogo gld. 2.80, 3; iz navadnega blaga kr. 60, 80; velik solnčnik iz tkanine kr. 80, gld. 1, 1.20; iz težke svile gld. 2, 2.40, 2.80; s svilno podlogo gld. 3.20, 3.80, 4, 4.50; senčniki gld. 1.80, 2.50, 3.

Tovarniška zaloga najboljših preramic, za ktere se daje porošstvo. Dvoje iz angleških koncev kr. 45, 60, 80; svilnatih kr. 85, 95, gld. 1.10, 1.60.

Imenitni peresniki in noži iz bessemer-jekla, znani kot najboljši na svetu, po kr. 20, 30, 40, 60, 80, gld. 1, 1.20, 1.50.

Imenitne žlice iz bessemer-jekla, dobro pocinjene, kakor srebrne nikdar barve ne spremené. Dvanajstorka jedilnih žlic kr. 85, finejših gold. 1.20; dvanajstorka žlice za kavo kr. 45.

Kineško srebro s srebrnimi ploščami, boljši kot navadno kineško srebro, ker se predmeti iz kineškega srebra prevlečejo z močno srebrno ploščo, se prodajajo le v podpisnem bazaru. Porošstvo za kineško srebro s srebrnimi ploščami se daje na 10 let. 12 žlic le gl. 16.50, žlice za kavo gld. 9.20; dvanajstorka nožev in vilic gld. 26.50, 28; žlica za sočivje gl. 3.90, 4.60; 12 nožev za dessert gld. 9.80, 12; 1 solnica najelegantneje oblika gld. 2.40, 2.85, 3; štopnica (za poper) gld. 1.45, 1.90; razsipavec za sladkor gld. 1.90, 2.10; 1 velika žlica za mleko gld. 2.75, 3.40; 1 velika žlica za juho gld. 5.40, 6.40, 7; Slonjaki za nože v novi jako elegantni obliki gld. 3.25; 1 par miznih svečnikov gld. 4, 4.90, 5.85, 6.30, 7.25.

Kina-Alpaka-žlice, zbog lepote in vztrajnosti imenitne. 12 navadnih žlic gld. 2.35, 2.75, 3.50, 4.50, 5.20; 12 žlice za kava gl. 1.30, 1.60, 2.35; 1 velika žlica za juho kr. 90, gld. 1.20; za mleko kr. 45, 60.

Prave pipice za smodke iz morske pente lepo zrezljane po kr. 50, 80, gld. 1; krasotvori po gl. 1.50, 1.80, 2, 2.50; po ravno taki ceni so tudi gladke pipice z ustnikom iz jantara v zalogi.

Najfinejši štaperski in angleški noži in vilice, dvanajstorka z lesenim ročajem gld. 2, 2.40, 3; z bivolo-koščenim ročajem gld. 4.50, 5, 5.50, 6; najfinejši gld. 7, 8, 9; dvanajstorka za dessert gld. 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 5.

Alpaka-svečniki, zbušnjeni, priznani kot najboljši: visokost 4" 5" 6" 7" 8" 9" 10" po kr. 40, 50, 60, 70, 80, 90, gl. 1.

Žepni trametri v etui po samo 25 kr.

Najnoviji nesésérji v podobi zlatih jajc, v katerih je tul poln šivank, dvojni konci in naprstnik iz kineškega srebra, veljajo le kr. 30.

Dalekogledi (Perspective) z najboljšim steklom, ki daleč dobro kažejo po kr. 60, 80, gld. 1.

Angleške škarje najbolje baže: škarje za izrezlavanje kr. 15, 20, 25, 30; 1 škarje za vrezavanje kr. 25, 30, 35, 40, največje kr. 50, 60, 70; krojaške škarje kr. 45, 65, 80, gld. 1, 1.20; 1 škarje za luč za svetilnice s smrdljivcem kr. 35; 1 veričica za škarje kr. 20.

Žepne svetilnice s tako priljubljenimi slepilnimi šipami po kr. 60, 70, 80; s 4 kratnim slepilom gld. 1, 1.20; v podobi knjige za vkup zložiti gld. 2.50; svetilnica za brezrokavčni žep kr. 80.

Okviri za fotografije po kr. 4, 6, 10, 15; fini kr. 20, 30, 40; najfinejši kr. 60, 80; v kabinetni obliki kr. 50, 60, 80, gld. 1, 1.20.

Izvrstne angleške britve (za vsako se daje porošstvo na dva leta) 1 Gladstone Razor kr. 80; 1 Prince of Wales Razor gld. 1.20; 1 prav fina General Napier Razor gld. 1.60; 1 najfinejša Admiral Razor gld. 2; 1 Model Razor, najboljša britev na svetu gld. 3, 3.50. Vse britve v nožnicah. Nožnice z dvema britvama najboljše baže gld. 1.80; Milo za briti kr. 15, 20; 1 jermen na vijak kr. 45, brez vijaka kr. 25; pasta za jermen mazati kr. 25.

Vsacemu gospodu neobhodno potrebno.

Zabojček za briti in toaletu, fin, s ključnico, z velikim zrealom in naslednjimi potrebnimi rečmi: 1 fina angleška britev, 1 milo za briti, 1 škatlja iz kovine, 1 kamen za brusiti in postriti, 1 glavnik, 1 krtača za zobe, 1 fina pasta za zobe, 1 kos voščene pomada, 1 kos mila za roke, 1 sklenica fine pomade, 1 flaçon francoskega olja za lase. Vse to vkup le gld. 2.80.

Jeklena peresa: Škatljica s 144 najboljših peres kr. 30; Kuhn-ova peresa 1 karton kr. 60, 80, gld. 1; angleška kr. 80, gld. 1, 1.20; dvanajstorka peresnih ročajev kr. 5, 10, 15, 20, 30, 40.

Écritoires, elegantno polirani kovčeki, s predali, v njih: peresni ročaj, svinčnik, gumi za izbrisati, 12 jeklenih peres, 2 kosa finega pečatnega voska le 35 kr.

N. Glattau-a prvi pariški bazar

za Avstrijo na Dunaji Stadt, verlängerte Kärntnerstrasse Nr. 51, Eck der Wallfischgasse v Todesco-vi palači.

NB. Prodajalcem poseben rabat.